

Jørgen Pedersen: Efter at dette Forslag enstemmigt er vedtaget af Folketinget, og efter at det nu har faaet afgørende Tilslutning ogsaa fra dette Tings Side, er Sagen dermed afgjort, og det vil ikke være længe, før dette Forslag er Lov. For saa vidt ville Indvendinger imod det jo ikke faa nogen praktisk Betydning, men da jeg ikke agter at stemme for Forslaget, antager jeg, at man vil finde det berettiget, at jeg siger hvorfor. Jeg har med Opmærksomhed gennemlæst saavel Lovforslagets Motiver som de korte Anbefalinger for Sagen, der ere fremkomne i det andet Ting, men jeg har ikke fundet nogen virkelig Begrundelse af, at en Udstilling i Aarhus i 1909 skulde have den Betydning, at det vilde være rigtigt fra Statens Side at anvende 300,000 Kr. til Fremme af denne Foranstaltning, og jeg maa tilstaa, at de Udtalelser, jeg har hørt her i Dag, og som jeg ogsaa opmærksomt har lyttet til, have ikke gjort mig klogere i den Henseende. Det Udvalg, som har forberedt Udstillingen og har ansøgt om Statsunderstøttelse, anfører, som det fremgaar af Motiverne, at det maa anses for naturligt og berettiget, at afholde en almindelig Landsudstilling for at vise de siden sidste Udstilling forløbne 20 Aars rige Udvikling, og den højtærede Minister slutter sig hertil, idet, som det hedder, „Ministeriet maa erkende den store Betydning, en Udstilling som den omhandlede kan have for Landets Haandværk, Industri, Landbrug og Kunst“. Men for denne Mening hos Udstillingsudvalget og den højtærede Minister foreligger der ikke nogen som helst Begrundelse. Det synes, som om man fra alle Sider har været tilbøjelig til at se paa denne Sag, ligesom Matematikerne betragte visse elementære Sætninger, hvis Rigtighed er saa umiddelbart indlysende, at den ikke behøver at bevises. Men det forekommer mig, at dette Standpunkt i dette Tilfælde er ganske uberettiget. Der trængtes netop til en Godtgørelse af, at en saadan Udstilling har den Betydning, som man vil tillægge den. Jeg tror ikke, den har en saadan Betydning for Haandværk, Industri, Landbrug og Kunst. Jeg føler mig tværtimod overbevist om, at den Betydning, en saadan Udstilling har, er overmaade ringe. Forholdet er jo ikke det, at man fra de Virksomheders Side, som her er Tale om, behøver at rejse til Udstilling for at lære noget. Det er rigtigt, at der i de Aar, der ere gaaede siden den store Udstilling i København 1888, er foregaaet en rig Udvikling og sket store Frem-

skridt. Men disse Fremskridt ere jo almindeligt bekendte. Kommer der Opfindelser frem, som have virkelig Betydning, blive de snart almindelig bekendte, det skal Reklamen nok sørge for, og de mange og udbredte Meddelelsesmidler, vi have i vor Tid, tages i den Grad i Brug i saadant Øjemed, at Kundskaben om de Fremskridt, der ere skete, meget hurtigt forplanter sig. Maskinfabrikanter, Elektroteknikere og den Slags Folk behøve derfor ikke at rejse til Udstilling for at lære et og andet, som de muligvis senere kunne have Brug for i deres Gerning, de kende det altsammen ud og ind i Forvejen, og vi andre, som have Interesse for den Slags Ting, som kunne vente at faa nogen Nytte deraf, kende det ogsaa. Det kan være kønt at komme til Stede ved en saadan Udstilling og se samlet en Del af de Ting, man ellers er vant til at se i Butikker og paa Lagere, men nogen afgørende eller større Betydning har det ikke, i alt Fald efter min Opfattelse aldeles ikke en Betydning, som kan berettige til at ofre de Summer derpaa, som en saadan Udstilling kræver. Disse ere jo meget betydelige. Efter det foreløbige Overslag for Udstillingen i Aarhus, der er trykt som Bilag til Forslaget, vil Udstillingens Regnskab balancere med 1 Mill. Kr., men denne Million er kun den Del af Udgifterne, som foreligger offentligt, hvis Størrelse altsaa kan kontrolleres. Ved Siden deraf er der jo mange og meget store Udgifter. Den Sum, det koster de forskellige Udstillere at deltage i en saadan Udstilling, kende vi ikke, den er ganske sikkert meget betydelig. Og hvad tror man ikke, det koster besøgende at deltage i en saadan Udstilling? Allerede i Entré er beregnet 200,000 Kr., men selvfølgelig er det kun det mindste af, hvad de besøgende ville have at udrede under deres Ophold i Byen, Rejse frem og tilbage, o. s. v. Nu kan man jo sige, som der ogsaa allerede er blevet sagt, at da saavel Industriens og Haandværkets som Landbrugets Organisationer have anbefalet denne Udstilling, maa de vel mene, at den kan være dem til Nytte. Ja, jeg ser, at Fællesrepræsentationen endogsaa meget indtrængende har anbefalet Udstillingen til det

Rettelse.

Sp. 184, L. 4 f. n.: „interesserede“, læs: „interessante“.